

Treball (comorerista) 1 de febrer de 1952

Catalunya és una nació.

Marx ha dit en el «Manifest Comunista»: *El poble que n'oprimeix un altre no pot ésser lliure.*

Desenvolupant aquest principi, Lenin i Stalin han creat la més rica i més justa de les teories nacionals. L'han creada i l'han aplicada en constituir, després de la Revolució Socialista d'Octubre, la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques.

Una nació és una entitat històrica, els drets de la qual són inalienables i imprescriptibles, independentment de qualsevol situació de fet i de força. No tots els grups humans diferenciats són, però, una nació. Per a ser nació cal posseir tots els elements constitutius: territori comú, una llengua, una economia característica i una psicologia corresponent que es tradueix en una comunitat de cultura. ¹ Els grups humans que no posseeixen els quatre elements, sinó tres o menys, són grups ètnics que tenen també, però en altra mesura, drets inalienables i imprescriptibles.

Catalunya posseeix els quatre elements stalinians, constitutius de la nació: un territori comú, una llengua mil·lenària, una economia característica, una psicologia ben diferenciada que es tradueix en una cultura històrica. Catalunya és, doncs, una nació, per bé que tiranitzada avui per l'Estat feixista espanyol.

Catalunya és a més una nació que ha suportat victoriosament la prova del foc i de la sang.

L'Estat espanyol ha lluitat secularment per anorrear la nacionalitat catalana, per a castellanitzar Catalunya. Persegueix a mort la nostra llengua. Ha retallat el nostre territori estricte, cedint-ne gairebé sense combat un bon tros a França, cedint-ne d'altres a València i a Aragó. Ens ha parcel·lat en «províncies» arbitràries i ha negat tota validesa a les comarques naturals i històriques. L'Estat espanyol ha pretès i pretén transformar la nostra llengua en un dialecte innoble, anihilar la unitat territorial i, per consegüent, la consciència nacional dels catalans. Fer de Lleida un Badajoz, de Tarragona una Múrcia, de Girona

¹ Stalin diu: «La nació és una comunitat estable, històricament formada, de llengua, de territori, de vida econòmica i de formació psicològica, que es tradueix en una comunitat de cultura».

una Sòria, de Barcelona un suburbi madrileny bon minyó i dels catalans uns castellans d'opereta: heu-vos ací l'objectiu històric, «genial», de les castes parasitàries que han monopolitzat i monopolitzen, d'ençà de la victòria militar franquista, l'Estat espanyol.

Catalunya, retallada, trossejada, esclavitzada, és per sempre una nació i els catalans, pàries en la pròpia terra mare, privats de tots els drets i llibertat, no hem perdut ni venut la consciència nacional i ens servim del nostra idioma mil·lenari com el més preat instrument de cultura: de pensament, de sentiment, de treball, d'acció, de lluita. Al contrari del que ens proposa, la bestial repressió franquista va forjant exaltacions interiors que un dia no llunyà aixecaran Catalunya per realitzacions encara més nacionals que el 1931.

La lluita despietada contra l'Estat feixista de Franco i Falange és, doncs, el deure sagrat de tots els catalans i, en primer lloc, de la seva avantguarda, és a dir, de la classe obrera catalana.